

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำปรึกษาพิจารณาตรวจสอบแผนการสอน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิศมัย จำไพพันธุ์	ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
2. อาจารย์วัลภา แสงผึ้ง	อาจารย์ 3 ระดับ 8 หมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ
3. อาจารย์ยุพิน อินทะยะ	ศึกษานิเทศก์ ระดับ 8 กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

รองศาสตราจารย์ ดร.ต่าย เชียงดี	ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ความคิดรวบยอด

ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดหลายทิศทาง หลายแง่มุม การฝึกให้มีความคิดสร้างสรรค์ จะช่วยให้นักเรียนมีความคิดกว้างไกล อันจะเป็นพื้นฐานในการเขียนต่อไป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของความคิดสร้างสรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ได้
3. นักเรียนสามารถตั้งชื่อเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร
4. นักเรียนสามารถบอกสิ่งที่กำหนดให้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ได้
5. นักเรียนสามารถบอกความเหมือนของสิ่งที่ต่างกันได้
6. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของสิ่งที่กำหนดให้ได้ไม่น้อยกว่า 7 ตัวอย่าง

เนื้อหา

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดขั้นอนันต์ คือ ความคิดหลายทิศทางหลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล ลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ รวมถึงการคิดค้นพบวิธีแก้ปัญหาได้สำเร็จ

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์มี 4 ประการดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม หมายถึง ลักษณะความคิดแปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา อาจเกิดจากการนำความรู้เดิมมาคิดดัดแปลงและประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น

2. ความคิดคล่องตัว หมายถึง ความสามารถในการคิดอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และคิดได้ปริมาณมาก
3. ความคิดยืดหยุ่นหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภทและหลายทิศทาง
4. ความคิดละเอียดลออ หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้ได้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกใบงานให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรม “ลากเส้น” ตามคำสั่ง
2. ครูถามนักเรียนว่าการที่นักเรียนลากเส้นตรงเชื่อมจุดทั้ง 9 จุดได้นั้น นักเรียนต้องทำอะไรก่อน นักเรียนลากเส้นเชื่อมจุดทั้ง 9 จุดได้ในทันทีหรือไม่ นักเรียนมีวิธีการคิดอย่างไร
3. ครูนำเข้าสู่เนื้อหาเรื่อง การพูด การเขียน โดยอธิบายให้นักเรียนฟังว่า การที่นักเรียนจะพูดหรือเขียนนั้น สิ่งสำคัญที่นักเรียนจะต้องกระทำคือ นักเรียนจะต้องคิดเสียก่อน
4. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องความคิดสร้างสรรค์ ครูซักถามนักเรียนถึงความหมายและองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
5. นักเรียนดูดอกไม้ที่ครูนำมา จากนั้นครูถามนักเรียนว่า เมื่อนักเรียนเห็นดอกไม้แล้ว นักเรียนคิดถึงอะไรบ้าง ให้ตอบมาหลายแง่มุมและได้จำนวนคำตอบมากที่สุด เช่น ปู่ วิธีการขนส่ง ผีเสื้อ เป็นต้น
6. ให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของดอกไม้ คิดความเปรียบเทียบกับดอกไม้ และคิดคำใหม่สำหรับเรียกแทนคำว่าดอกไม้
7. นักเรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม แล้วให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มมารับใบงานจากครู จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมตามคำสั่งในใบงาน
 - กลุ่มที่ 1 ทำกิจกรรมในใบงาน อเนกประสงค์
 - กลุ่มที่ 2 ทำกิจกรรมในใบงาน ความเหมือน
 - กลุ่มที่ 3 ทำกิจกรรมในใบงาน ตั้งชื่อฉันที
 - กลุ่มที่ 4 ทำกิจกรรมในใบงาน ต่อท้ายคำ
8. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

9. นักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย และองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
10. ให้นักเรียนทำแบบฝึก

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. ใบความรู้
3. แบบฝึก
4. ดอกไม้

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสังเกตความตั้งใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
3. จากการตรวจแบบฝึก

ใบความรู้เรื่องความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดขั้นอนันต์ คือ ความคิดหลายทิศหลายทาง หลายแง่หลายมุม คิดได้กว้างไกล เน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ ซึ่งลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่ การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ การคิดค้นพบวิธีแก้ปัญหาใหม่และเจืออำนาจประโยชน์ตนเองและสังคม ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของในระดับต่าง ๆ กัน และความคิดสร้างสรรค์นี้ สามารถพัฒนาได้ ถ้าจัดสภาพการณ์ให้เหมาะสม

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์มี 4 ประการ ดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม หมายถึง ลักษณะความคิดแปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา หรือความคิดง่าย ๆ เป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม อาจเกิดจากการนำความรู้เดิม มาคิดดัดแปลงและประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น เช่น การคิดเครื่องบินได้สำเร็จได้แนวคิดจากการทำ เครื่องร่อนเป็นต้น

2. ความคิดคล่องตัว หมายถึง ความสามารถในการคิดอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และ คิดได้ปริมาณมากโดยแบ่งออกเป็น

2.1 ความคิดคล่องแคล่วทางด้านถ้อยคำ คือ ความสามารถในการใช้ถ้อยคำได้อย่าง คล่องแคล่ว

2.2 ความคิดคล่องแคล่วทางการโยงสัมพันธ์ คือ ความสามารถในการคิดหา ถ้อยคำที่เหมือนกัน หรือคล้ายกันมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ภายในเวลาที่กำหนด

2.3 ความคล่องแคล่วทางการแสดงออกคือความสามารถในการใช้วลีหรือ ประโยคกล่าวคือ สามารถที่จะนำคำมาเรียงกันอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้ประโยคที่ต้องการ

2.4 ความคล่องแคล่วในการคิด คือ ความสามารถที่จะคิด สิ่งที่ต้องการ ภายในเวลาที่ กำหนด เช่น ให้คิดหาประโยชน์ของก้อนอิฐมาให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

3. ความคิดยืดหยุ่น หมายถึง ความสามารถในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภท หลายแบบ หลายทิศทาง แบ่งออกเป็น

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที คือ ความสามารถที่จะพยายามคิดได้หลายอย่าง อย่างอิสระ เช่น คนที่มีความคิดยืดหยุ่นในด้านนี้จะคิดว่าประโยชน์ของก้อนหินมีอะไรบ้างหลายอย่าง ในขณะที่คนไม่มีความคิดสร้างสรรค์จะคิดได้เพียงอย่างเดียว หรือสองอย่างเท่านั้น

3.2 ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง คือความสามารถที่จะคิดได้หลากหลาย และสามารถคิดดัดแปลงจากสิ่งหนึ่งไปเป็นหลายสิ่งได้

4. ความคิดละเอียดลออ หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้ได้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ใบงาน

คำสั่ง : ให้นักเรียนลากเส้นตรงเชื่อมจุดทั้ง 9 จุดเข้าด้วยกัน โดยเมื่อลากเส้นตรงเชื่อมโยงแล้วจะมีเส้นตรง 4 เส้น และขณะที่ลากเส้นตรงเชื่อมโยงนั้น ต้องลากอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือนักเรียนสามารถลากเส้นตรงผ่านจุดแต่ละจุดได้เพียงครั้งเดียวและห้ามยกปากกาขึ้นจากกระดาษ

ใบงาน "อเนกประสงค์"

คำสั่ง 1. ให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของกระดาษหนังสือพิมพ์มาให้มากที่สุด
2. เขียนคำตอบ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้
3. ตัวแทนกลุ่ม นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

คำตอบ

Chiang Mai Univ.

คำตอบ

Blank handwriting practice paper with horizontal lines.

ใบงาน “ตั้งชื่อฉันทิ”

- คำสั่ง
1. ให้กลุ่มเลือกตัวแทน 1 คนอ่านเรื่องที่กำหนดให้เพื่อนฟัง
 2. ให้นักเรียนช่วยกันตั้งชื่อเรื่องให้แปลกและน่าสนใจมาให้มากที่สุด
 3. เขียนชื่อเรื่องไว้ในช่องว่างที่กำหนดให้
 4. ตัวแทนกลุ่ม นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ชายสามคน คนแรกหูหนวก คนที่สองตาบอด ส่วนคนที่สามนั้นตาเหล่ วันหนึ่งรถขายยามาขายหนังสือกลางแปลงในหมู่บ้าน ผู้คนไปดูกันมากรวมทั้งชายสามคนนั้นด้วย พอหนังสือเริ่มขายไปได้ประมาณ 5 นาที ชายหูหนวกแต่ตาแฉะจึงเอ่ยขึ้นก่อนว่า “เอ๊ะหนังสืออะไรกันทำไมไม่พากย์เสียทีแยจจริง ๆ” ชายตาบอดได้ฟังดังนั้นจึงแย้งว่า “อะไรกัน เขาพากย์แล้ว แต่เขายังไม่ขาย” ชายตาเหล่ได้ฟังทั้งสองเถียงกันก็หัวเราะ แล้วพูดขัดคอขึ้นว่า “หยุดเถียงกันเสียที ฉายเขา เขาพากย์แล้ว และเขาก็ขายแล้ว แต่เขาดังจ๊อไม่ตรงเท่านั้น”

- ชื่อเรื่อง
1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 10.

ใบงาน “ต่อท้ายคำ”

- คำสั่ง
1. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำมาต่อท้ายคำที่กำหนดให้ได้มากที่สุด
 2. เขียนคำตอบ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้
 3. ตัวแทนกลุ่ม นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

1. กระ

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. หัว

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึก (ฉบับที่ 1)

คำสั่ง : ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไป่นี้แล้วคิดตั้งชื่อเรื่องให้แปลกและน่าสนใจให้ได้มากที่สุด
(เวลา 10 นาที)

ตัวอย่าง ในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ บุญหลายรู้สึกกังวลจนเหงื่อเกินจึงพลอยหลับไป มาสะดุ้งตกใจเมื่อได้ยินเสียงครูเรียกให้ตอบคำถามว่า หมายความว่าคนเดียวเราใช้ ๕ ถ้ามาหลายตัวเราใช้อะไร ด้วยความตกใจบุญหลายลุกขึ้นตอบทันที ถ้ามาคนเดียวใช้อัฐ หลายตัวต้องใช้ไม้

คำตอบ ใช่แล้วยังขอตลาด
เรียนสอนยังนอนอีก
คำตอบมหายัย
งานนิดเดียวถามอยู่ได้
ถึงหลับก็ยังแน่น

เรื่องที่ 1 คุณตาได้อินหลานสาวกำลังท้องตัวอักษร ก ถึง ฮ เสียงดัง จดสงสัยไม่ได้จึงถามว่า
“นั่นหลานกำลังทำอะไรอยู่ล่ะ”

“หนูกำลังสวดมนต์ค่ะ คุณตา แต่หนูจำบทสวดไม่ได้ เลยท่อง ก ถึง ข ให้พระท่านไปเรียงเอาเองนะคะ”

จากหนังสืออารมณ์ขันของนักบริหาร

กัณยายน 2541

คำตอบ

เรื่องที่ 2 ในการเข้าไปเยี่ยมชมโรงงานเบเกอรี่แห่งหนึ่งของคณะนักศึกษาคหกรรมศาสตร์
ผู้จัดการโรงงานก็คุยโอ้ขึ้นทันที

“ในอดีตที่ผ่านมา ขนมปังที่ผลิตจากโรงงานของเราได้เคยมีส่วนช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่พลัด
หลงอยู่ในป่าให้มีชีวิตรอดกลับมาได้อย่างปลอดภัยมาแล้ว ซึ่งหลังจากเกิดเหตุการณ์นั้นได้สร้าง
ชื่อเสียงให้กับโรงงานของเรามากเลยครับ”

“ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้รอดชีวิตมาได้ก็คงเป็นเพราะพวกเขาใช้ขนมปังเป็นอาหารเพื่อประทังชีวิต
ในระหว่างรอให้คณะค้นหาเข้าไปช่วยเหลือใช่ไหมครับ” หัวหน้านักศึกษาที่มาเยี่ยมชมคาดเดาเหตุ
การณ์ขึ้น

“มิได้ครับ หากแต่เป็นเพราะว่าคณะนักท่องเที่ยวกลุ่มนั้นได้ใช้ขนมปังที่โรงงานเราผลิตที่นำติด
ตัวกันไปด้วยเป็นอาหารต่อสู้ขำร้างป่าใจป่าที่กำลังจะเข้ามาปล้น จนหัวร้างข้างแตกแล้วหนีเตลิด
เปิดเบิ่งไปคนละทิศละทางต่างหากล่ะ”

จากหนังสือขายหัวเราะ ฉบับที่ 479 2541

คำตอบ

เรื่องที่ 3

เด็กชายเก่ง “เมื่อวานแม่ฉันพาไปเที่ยว ไปเจอลุงใจดีคนหนึ่งยื่นเส้นนิทานให้ฟัง คนมานั่งฟัง
เป็นพันๆ คนเลย”

เด็กหญิงต่อม “เธอ.....ที่ไหนล่ะ”

เด็กชายเก่ง “ที่ห้องสนามหลวงนะ”

เด็กหญิงต่อม “แล้วนิทานสนุกมากมาย ตอนจบของเรื่องเป็นยังไงล่ะ”

เด็กชายเก่ง “สนุกมากเลย ตอนจบของนิทานลุงคนเล่าบอกว่าแล้วอย่าลืมไปเลือกผมนะ
ครับ กาเบอร์ 4 ให้กับผมคนเดียว แล้วท่านจะไม่ผิดหวัง”

จากหนังสือการ์ตูนมหาสนุก ฉบับที่ 269 2539

คำตอบ.....

แบบฝึก (ฉบับที่ 2)

คำสั่ง : ให้นักเรียนเขียนชื่อที่อยู่อาศัยรูปแบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตมาให้ได้มากที่สุด
(เวลา 5 นาที)

ตัวอย่าง บ้าน กทรง ต้นไม้ ฯลฯ

คำตอบ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำสั่ง ให้นักเรียนหาคำมาต่อท้ายคำที่กำหนดให้มา ให้มากที่สุด (เวลา 8 นาที)

1. "ปาก"

คำตอบ.....
.....
.....

2. "เสียว"

คำตอบ.....
.....
.....

3. "น้ำ"

คำตอบ.....
.....
.....

แบบฝึก (ฉบับที่ 3)	
คำสั่ง : นักเรียนคิดว่าสิ่งต่อไปนี้จะมีอะไรที่คล้ายกันบ้างบอกมาให้มากที่สุดในแต่ละข้อ (เวลา 12 นาที)	
ตัวอย่าง	กาน้ำ กับ นกหวีด
คำตอบ	มีรู ให้เสียง มีปากยื่น ไม่มีชีวิต มีหลายราคา ทำจากวัสดุหลายชนิด ฯลฯ
1. นก กับ ไก่	
คำตอบ.....	
2. แมลงปอ กับ เฮลิคอปเตอร์	
คำตอบ.....	
3. ต้นไม้ กับ บ้าน	
คำตอบ.....	
4. ดอกบัว กับ มืด	
คำตอบ.....	
5. ม้า (สัตว์) กับ แก้ว	
คำตอบ.....	
6. รกยนต์ กับ ตู้เสื้อผ้า	
คำตอบ.....	

แบบฝึก (ฉบับที่ 4)

คำสั่ง : ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งที่กำหนดให้ต่อไปนี้มาให้ได้มากที่สุด
(เวลา 10 นาที)

ตัวอย่าง กระดาษหนังสือพิมพ์ บังแดด รองนั่ง ทำลูกบอล นุ่งแทนผ้า ฯลฯ

1. เข็มขัด

คำตอบ.....
.....
.....
.....
.....

2. กระดามะพร้าว

คำตอบ.....
.....
.....
.....
.....

3. ผ้าเช็ดหน้า

คำตอบ.....
.....
.....
.....
.....

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ความคิดรวบยอด

เมื่อนักเรียนเกิดความคิด ความรู้สึกต่อสิ่งใด ๆ ก็เขียนบรรยายความคิด ความรู้สึกนั้น ๆ ออกมาเป็นเรื่องราวให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถเลือกข้อความบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
3. นักเรียนสามารถนำวิธีการคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

ได้แปลกใหม่

เนื้อหา

การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนบรรยาย อธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์อาจให้ความรู้ หรือแนวคิดแปลกใหม่ ในการเขียนทั่ว ๆ ไป มักจะใช้บรรยายโวหารเพราะเหมาะสมในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากสำนวนประเพณีมุ่งเขียนเนื้อหาสาระอย่างชัดเจน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนเกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
2. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์และตัวอย่างการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความหมายและลักษณะของการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์
3. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม จากนั้นให้ช่วยกันหาข้อความที่เป็นบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์จากหนังสือและนิตยสารที่ครูแจกให้
4. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้น

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะของบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

6. ครูเริ่มใช้การสอนแบบซินเนคติกส์ (นักเรียนทำกิจกรรม ครั้งที่ 1) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์จากข้อความที่ครูกำหนดไว้ในใบงานพร้อมตั้งชื่อเรื่องกำหนดความยาว 10-15 บรรทัด

7. ครูเขียนคำว่า ช้างกับรถบรรทุก บนกระดานดำแล้วนักเรียนทั้งชั้นช่วยกันคิดเปรียบเทียบว่าคำแต่ละคำนั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง โดยตอบเฉพาะคำที่แสดงลักษณะเช่น ใหญ่ อันตรายหนัก เป็นต้น

8. (เปรียบเทียบแบบตรง ครั้งที่ 1) ครูนำบัตรคำจำนวน 5 ใบ ซึ่งแต่ละใบจะมีคำจำนวน 2 คำ แจกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 บัตรคำ ได้แก่ ควายกับรองเท้าว้า, คนพิการกับดอกไม้, พุงหย้ากับภูเขา, อีกับกับเส้นผม และมดกับคนจีน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดเปรียบเทียบว่าคำแต่ละคำนั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้างให้เขียนตอบให้มากที่สุดโดยเขียนเฉพาะคำที่แสดงลักษณะเช่น ดุร้าย กว้างใหญ่ เป็นต้น

9. ตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านผลงานหน้าชั้น ครูเขียนคำเหล่านั้นบนกระดาน คำที่ได้ในขั้นนี้จะเป็นพื้นฐานในการนำมาสร้างคำคู่ขัดแย้งเพื่อใช้ในการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ครั้งที่ 2

10. (เปรียบเทียบแบบบุคคล) ครูให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับบัตรฉลากคำสิ่ง พร้อมอธิบายว่าสมมติให้นักเรียนเป็นสิ่งที่เขียนไว้ในบัตรคำสิ่งที่นักเรียนจับฉลากได้ ให้นักเรียนใช้จินตนาการประกอบกับประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มาอธิบายสิ่งที่สมมุติว่านักเรียนเป็น หลังจากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มเขียนข้อความที่สมาชิกในกลุ่มช่วยกันจินตนาการและออกมารายงานหน้าชั้น

กลุ่มที่ 1 สิงโต สมมุติว่านักเรียนเป็นสิงโตที่ได้รับบาดเจ็บ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร นักเรียนเห็น ได้ยินเสียง หรือได้กลิ่นอะไรบ้างหรือไม่

กลุ่มที่ 2 ปลา สมมุติว่า นักเรียนเป็นปลากำลังว่ายน้ำในมหาสมุทร นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ได้ยินเสียง หรือรู้สึกอย่างไรบ้าง

กลุ่มที่ 3 ต้นไม้ สมมุติว่านักเรียนเป็นต้นไม้ในวันที่แดดจัด นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง นักเรียนได้ยินเสียง สัมผัสหรือได้กลิ่นอะไรบ้าง

กลุ่มที่ 4 ลูกกวาด สมมุติว่านักเรียนเป็นลูกกวาดที่เด็กชายคนหนึ่งกำลังจะส่งเข้าปาก นักเรียนจะรู้สึกอย่างไรบ้าง นักเรียนเห็น หรือได้ยินเสียงอะไรหรือไม่ นักเรียนสัมผัสกับอะไรอีกบ้าง

กลุ่มที่ 5 รถยนต์ สมมุติว่านักเรียนเป็นรถยนต์ที่วิ่งด้วยความหนาแน่นในฤดูหนาว
นักเรียนรู้สึก สัมผัส ได้ยิน หรือเห็นอะไรบ้าง

11. ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกเช่น
สบาย อึดอัด เจ็บปวด เป็นต้น

12. (สร้างคำคู่คำขัดแย้ง) นักเรียนนำคำที่ได้จากขั้นการเปรียบเทียบแบบตรง กับขั้นเปรียบเทียบแบบบุคคล ที่มีความขัดแย้งกันมาสร้างกลุ่มคำใหม่ โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ เช่น ความกว้างที่นำ
อึดอัด สวยอันตราย เป็นต้น ครูเขียนคำที่คิดไว้บนกระดาน

13. (เปรียบเทียบแบบตรง ครั้งที่ 2) นักเรียนเลือกคำคู่ขัดแย้งที่ชอบมากที่สุด และขอรับรอง
ๆ ลงไป ประมาณ 3-4 คำ มาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรบ้าง เพื่อ
ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล เช่น สวยอันตราย เหมือนกับ ดอกฝิ่น หญิงสาวที่เป็น
โรคร้ายแรง เป็นต้น

14. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์เรื่องเดิมอีกครั้งหนึ่ง โดย
เลือกใช้กลุ่มคำใหม่ที่ได้จากขั้นสร้างคำคู่ขัดแย้งมาประกอบการเขียน ซึ่งนักเรียนจะเลือกใช้จำนวน
กี่คำก็ได้

15. นักเรียนแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบงานเขียนทั้งสองครั้งของตนเอง ครูสุ่มถามนักเรียน 2-3
คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานทั้งสองครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ ควบกับบรองเท้า, คนพิการกับดอกไม้, ทุ่งหญ้ากับภูเขา, อีกากับเส้นผม, มดกับ
คนจีน

2. บัตรคำสั่ง

3. ใบความรู้และตัวอย่างบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

4. หนังสือและนิตยสาร

5. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสังเกตจากความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม
3. จากการตรวจงานเขียนของนักเรียน

ในความรู้ เรื่องการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนบรรยายอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์ เช่น มีเหตุการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นแล้วมีเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งเกิดตามมาหรือมีเหตุการณ์อย่างหนึ่งเป็นเหตุนำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นผลอีกหลาย ๆ อย่าง ในการเขียนทั่ว ๆ ไปมักจะใช้บรรยายโวหารเพราะเหมาะสมในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากจำนวนประเภทรูปเขียนเนื้อหาสาระอย่างชัดเจน

การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์สามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ บุคคล สัตว์ สิ่งของ ธรรมชาติ เป็นต้น ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่

1. การเล่าเรื่อง ได้แก่ นิทาน เล่าตำนาน
2. การเล่าประวัติ ได้แก่ พระราชประวัติ ประวัติบุคคล ประวัติวัตถุ ประวัติสถานที่
3. การเขียนรายงาน หรือจดหมายเหตุ ได้แก่ บันทึกการเดินทาง หรือปฏิบัติงาน การตรวจสถานที่ ตลอดจนรายงานทางวิชาการ เป็นต้น

หลักในการเขียนบรรยาย

1. ศึกษารายละเอียดสิ่งที่จะบรรยายให้แจ่มแจ้ง
2. ลำดับเรื่องให้เหมาะสมเป็นขั้นตอน
3. ใช้คำง่าย ๆ และเรียบเรียงเป็นประโยคสั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจ
4. กลวิธีในการบรรยายอาจเป็นการเล่าเรื่องโดยมีคำพูดประกอบ เล่าเรื่องสั้น ๆ หรือใช้ตัวอย่างเปรียบเทียบในบางตอนเพื่อให้เรื่องน่าสนใจมากขึ้น
5. ส่วนใดสำคัญควรอธิบายโดยละเอียด

ตัวอย่างบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

แม่น้ำน้อยกับลูกชายเดินไปสักพักใหญ่ก็ถึงวังมดแดงบนต้นมะม่วงที่หมายตามานานแล้ว ด้วยท่าทางทะมัดทะแมง แก็กเจ้าไม้สอยที่เตรียมมาแล้วขยับหามุมยืนที่ทำเลดี คือสามารถแห่ปลาย

ไม้ไปที่รังมดแดงได้ถนัด ๆ ค่อย ๆ แหย่เข้าไปจนรังเปิดเมื่อรังเปิดแล้วก็ใช้เทคนิคนี้มนวล คือเคาะที่ไม้
สอยเบา ๆ เพื่อให้ไม้สะเทือน ความสะเทือนจะทำให้ไขมดที่นอนอยู่ในรังค่อย ๆ ร่วงลงมาที่กระบุงที่ผูก
อยู่ปลายไม้ มดแดงก็จะกระจายตัวแตกฮือออกจากรัง เมื่อคะเนว่าได้ไขมดพอสมควรแล้ว และก่อนที่
มดแดงทั้งหลายจะแตกฮือมาตามไม้สอยลงมาก็ดมดก็กดมือให้เจ็บ ๆ คัน ๆ กัน ก็เอาไม้สอยลงเคาะ
กระบุงที่มีไขมดแดงลงไว้ในถังน้ำจนหมด

ยอดแก้ว อักษรา : ครัวไทย คนไทย 2541

๒๒

เช้าวันฝนตก ขณะที่ฉันเดินไปโรงเรียน ฉันเห็นชาวนา กำลังดำนา

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง การเขียนพรรณนาความรู้สึก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ความคิดรวบยอด

เมื่อบุคคลมีความรู้สึกประทับใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดและถ่ายทอดความรู้สึกนั้นออกมาเป็นเรื่องราวด้วยถ้อยคำสำนวนที่ก่อให้เกิดความซาบซึ้งย้อมทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมไปด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของการเขียนพรรณนาความรู้สึกได้
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของการเขียนพรรณนาความรู้สึกได้
3. นักเรียนสามารถหาข้อความที่เป็นบทพรรณนาความรู้สึกจากหนังสือที่ครูกำหนดให้ได้
4. นักเรียนสามารถเขียนพรรณนาความรู้สึกโดยนำวิธีการคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเขียน

ได้

เนื้อหา

การพรรณนาความรู้สึกหมายถึง การพรรณนาความรู้สึกต่าง ๆ อย่างละเอียดโดยใช้ถ้อยคำให้ผู้รับสารเกิดความซาบซึ้ง ความรู้สึกร่วม ตลอดจนนึกภาพตามไปด้วย

หลักการเขียนพรรณนาความรู้สึก

1. ย้อนระลึกถึงความรู้สึกที่เคยเกิดขึ้น
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ ตรงกับความรู้สึก และใช้ถ้อยคำสำนวนให้ไพเราะ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้

แจ่มชัด

3. เพื่อให้การพรรณนาแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ควรใช้อุปมาอุปไมย หรือการเปรียบเทียบมาช่วย
4. เลือกเฉพาะส่วนที่จำเป็นขึ้นมาพรรณนาและต้องพรรณนาให้ละเอียดพอที่จะทำให้

ผู้อ่านมองเห็นภาพ และเกิดอารมณ์คล้อยตามได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความหมายของการเขียนพรรณนาความรู้สึกจากนั้นให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างการเขียนพรรณนาความรู้สึกจากใบความรู้ 3/1 ครูถามนักเรียนถึงลักษณะของการใช้คำในการพรรณนา

2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ 3/2 จากนั้นครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับหลักการเขียนพรรณนาความรู้สึก

3. นักเรียนจับคู่และช่วยกันหาบทพรรณนาความรู้สึกจากหนังสือนวนิยาย หรือหนังสือรวมเรื่องสั้นที่ครูเตรียมมา พร้อมกับบอกความรู้สึกประทับใจของตนที่มีต่อบทพรรณนานั้น

4. ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คู่ ให้ออกมาอ่านบทพรรณนาความรู้สึกที่ตนเลือกหน้าชั้นเรียน

5. นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายและลักษณะของการเขียนพรรณนาความรู้สึก

6. ครูเริ่มใช้การสอนแบบซินเนคดิกส์ (นักเรียนทำกิจกรรมครั้งที่ 1) โดยให้นักเรียนทุกคนเขียนพรรณนาความรู้สึกใดความรู้สึกหนึ่ง เช่น ความรู้สึกเมื่อสูญเสียผู้เป็นที่รัก ความรู้สึกภาคภูมิใจ เมื่อได้ทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น เป็นต้น พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว 10-15 บรรทัด

7. (เปรียบเทียบแบบตรงครั้งที่ 1) ครูติดบัตรคำ บนกระดานทีละใบ ในบัตรคำแต่ละใบประกอบด้วยคำ 2 คำ ได้แก่ ผู้หญิงกับดอกไม้นั้น กระดาษกับนก สุนัขเด็กเล่นกับการไต่เขาสูงเท่ากับหมวกนิรภัย และลำธารกับถนน แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าคำแต่ละคำมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยเขียนเฉพาะคำแสดงลักษณะ เช่น นุ่ม สวย เป็นต้น คำเหล่านี้นักเรียนจะนำไปสร้างคำคู่ขัดแย้งเพื่อใช้ในการเขียนพรรณนาความรู้สึกครั้งที่ 2

8. (เปรียบเทียบแบบบุคคล) นักเรียนอ่านข้อความจากบัตรข้อความที่ครูยกให้ดูทีละใบ ซึ่งมีบัตรข้อความทั้งหมด 5 ใบ แล้วให้นักเรียนแต่ละคนสมมุติตนเองเป็นสิ่งที่เขียนไว้ในบัตรข้อความแล้วให้นักเรียนบอกว่าตนเองมีความรู้สึกเช่นไร โดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล บัตรข้อความทั้ง 5 ใบ ได้แก่

1. เป็นลูกไก่ที่กำลังซุกอยู่ในปีกของแม่
2. เป็นลูกไก่ที่กำลังหลงทาง
3. เป็นลูกไก่ที่สวยงามและน่ารัก
4. เป็นลูกไก่ที่กำลังป่วยหนัก
5. เป็นลูกไก่ที่ถูกแมวไล่ตะปบ

จากนั้นครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึก เช่น อบอุ่น หวาดกลัว รำคาญ เป็นต้น

9. (สร้างคำคู่ขัดแย้ง) นักเรียนนำคำที่ได้จากขั้นการเปรียบเทียบแบบตรงกับขั้นเปรียบเทียบแบบบุคคลซึ่งครูเขียนไว้บนกระดานคำโดยเลือกคำที่มีความขัดแย้งกันมาสร้างกลุ่มคำใหม่หรือวลีใหม่ โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ เช่น ความสบายที่น่ารำคาญ เสน่ห์ที่น่าเบื่อ เป็นต้น ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน

10. (เปรียบเทียบแบบตรงครั้งที่ 2) นักเรียนช่วยกันเลือกคำคู่ขัดแย้งที่ชอบมากที่สุดและชอบรอง ๆ ลงไปประมาณ 2-3 คำมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล เช่น ความสบายที่น่ารำคาญเหมือนกับคนป่วยที่นอนอยู่บนเตียงหรือนักที่อยู่ในกรง เป็นต้น

11. นักเรียนทุกคนเขียนพรรณนาความรู้สึก เรื่องเดิมอีกครั้ง และให้เลือกใช้กลุ่มคำใหม่ที่ได้จากขั้นสร้างคำคู่ขัดแย้งมาประกอบการเขียนโดยไม่จำกัดจำนวน

12. นักเรียนทุกคนเปรียบเทียบผลงานทั้งสองของตนเอง จากนั้นครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานทั้งสองครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ ผู้หญิงกับดอกไม้, แผ่นกระดาษกั้นก, สนามเด็กเล่นกับการไต่เขา, ทุ่งเห่ากับหมวกนิรภัย, ลำธารกับถนน
2. บัตรข้อความ
3. ใบความรู้
4. หนังสือนวนิยาย, หนังสือรวมเรื่องสั้น

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการตรวจงานเขียนของนักเรียน

ใบความรู้ 3/1 ตัวอย่างการเขียนพรรณนาความรู้สึก

พรรณนาความรู้สึกดีใจ

ทันใดนั้นลมพัดมาวูบหนึ่ง พาเขากลับตัวคน ๆ นั้นมาต้องจุมพิต ใจของมอมเพียงจะหยุดเต้นด้วยความดีใจ มันโถมเข้าใส่คน ๆ นั้นด้วยกำลังทั้งหมดที่มันมีอยู่ ทำเอาคน ๆ นั้นหงายหลังศีรษะฟาดพื้นนอนหงายอยู่ครู่ใหญ่ มอมตัวสั่นเทา กระดิกหางเร็วไม่เป็นจังหวะ มันเลียชายผู้นั้นตั้งแต่หน้าไปทั้งตัว เพราะกลิ่นที่ลมพัดมาเข้าจุมพิตมันนั้น หาใช่กลิ่นแปลกของใครที่ไหนไม่แต่เป็นกลิ่นที่มันรู้จักดี เป็นกลิ่นของนายที่มันตั้งใจคอยมาตลอดเวลาหลายปีนับตั้งแต่วันที่นายจากไป นายงออยู่พักใหญ่แล้วก็จำได้ เขายกแขนขึ้นกอดคอมันไว้นั่น "อ้อมอม" เสียงนายกระซิบที่หูมันอีกครั้งหนึ่งด้วยเสียงละเอียดยิ้มเหมือนมีอะไรมาจุกอยู่ในคอ

จากเรื่องมอม ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

พรรณนาความรู้สึกโกรธ

ด้วยความโมโหเขาวิ่งตรงไปยังธงไฟนีออนสีแดง ในที่ที่มีเงาดำพาดผ่าน เขามองไม่เห็นสิ่งใด นายทองโชนตัวลงนอนบนพื้นดิน เลือดออกมาจากที่หูจนเหมือนหูจะหลุดออกมา ไม่มีประโยชน์อีกต่อไปที่จะสู้ แผลจากคมมีดนั้นยังเจ็บน้อยไปกว่าเสียงโห่ร้องด้วยความพอใจของผู้คน แสงสะท้อนจากเครื่องบินและสีหน้าที่ตื่นเต็นของฝูงชนที่มุงดู ทำให้เขาอยากจะอาเจียนรดเลือดผ้าสะอาด ๆ ของคนพวกนั้น

จากหนังสือเทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ

พรรณนาอารมณ์เศร้าโศก

หล่อนร้องไห้โดยไม่มีเสียง มีแต่น้ำตาไหลออกมาอาบเตียงวิเวกของหล่อนจนชุ่มเท่านั้น เมฆลาบ้องจมน้ำตาแห้งไปเองเพราะไม่มีน้ำตาจะไหลออกมาอีกแล้ว ดวงตาของหล่อนบวมช้ำและแดงก่ำ ตาขาวแดงเต็มไปด้วยเส้นเลือดกระจายเป็นร่างแหจนเต็ม ตั้งแต่เข้ามาแล้วที่ข้าวสักเม็ดก็ไม่ตกถึงท้องของหล่อน เมฆลาอ้อมเสียแล้ว เป็นการอ้อมทุกครั้งที่หล่อนคิดว่าไม่มีใครเสมอเหมือน

จากหนังสือเมฆลาอุยไฟ พัฒน์ พันธุ์พงศ์

ใบความรู้ 3/2

การพรรณนาหมายถึง การกล่าวเป็นเรื่องราวอย่างละเอียดให้ผู้ชานึกเห็นเป็นภาพ

การพรรณนาความรู้สึกหมายถึง การพรรณนาความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ตื่นเต้น เสียใจ อย่างละเอียด โดยใช้ถ้อยคำให้ผู้รับสารเกิดความซาบซึ้ง ความรู้สึกร่วม ตลอดจนนึกเห็นภาพตามไปด้วย

การเขียนพรรณนามักใช้การเล่นเสียง เล่นคำ ดังนั้นผู้เขียนจะต้องรู้จักเลือกคำที่มีรส คือ มีความไพเราะเหมาะสมทั้งความหมายและเสียงและต้องรู้จักเปลี่ยนคำต่าง ๆ ในความหมายเดียวกันนั้นไม่ให้ซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย เช่น จะใช้ว่านางที่รัก ก็เปลี่ยนคำไปเป็น ดวงใจ ยอดชีวิต แก้วตาพี่ จอมใจ สุดที่รัก เป็นต้น แล้วแต่จะเหมาะสม อีกประการหนึ่งข้อความจะต้องมีเนื้อความดี เพื่อให้เกิดมโนภาพและความซาบซึ้งในอารมณ์ของผู้รับสาร จึงต้องมีความประณีตละเอียดรอบคอบเป็นอย่างมากในการเลือกคำและสร้างข้อความ

หลักการเขียนพรรณนาความรู้สึก

1. ย้อนระลึกถึงความรู้สึกที่เคยเกิดขึ้น
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ ตรงกับความรู้สึก และใช้ถ้อยคำสำนวนให้ไพเราะ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้

แจ่มชัด

3. เพื่อให้การพรรณนาแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ควรใช้อุปมาอุปไมยหรือการเปรียบเทียบช่วย
4. เลือกเฉพาะส่วนที่จำเป็นขึ้นมาพรรณนา และต้องพรรณนาให้ละเอียดพอที่จะทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพและเกิดอารมณ์คล้อยตามได้

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง การเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ความคิดรวบยอด

ประสบการณ์เป็นสิ่งที่เกิดจากการกระทำของตนเอง การเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์จะทำให้บุคคลรู้จักฝึกฝนการคิด แล้วถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาเป็นงานเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกหลักในการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ได้
3. นักเรียนสามารถนำประสบการณ์มาเขียนเป็นเรื่องราวที่แปลกใหม่โดยนำวิธีการคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเขียนได้

เนื้อหา

การเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์หมายถึง การเขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่เราได้พบมาอาจเป็นประสบการณ์พิเศษ ประสบการณ์ประทับใจ หรือประสบการณ์ที่ไม่ประทับใจก็ได้

หลักในการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์

1. ระลึกถึงประสบการณ์ให้แจ่มชัด อาจหลับตานึกถึงภาพของประสบการณ์ทั้งหมดเช่น ภาพ เสียง ความรู้สึก ขณะมีประสบการณ์นั้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะรวบรวมรายละเอียดของประสบการณ์นั้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ชัด เพื่อให้ผู้อ่านเห็นรู้สึกและสัมผัสได้
3. พยายามเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ให้ชัดเจนด้วยการเลือกคำที่สร้างภาพได้ดี กำหนดรายละเอียดของภาพให้ผู้อ่านประทับใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนศึกษาโดยซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ที่นักเรียนประทับใจ
2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ 4/1 จากนั้นครูถามนักเรียนว่า เรื่องที่นักเรียนอ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน
3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ 4/2 จากนั้นครูซักถามนักเรียนถึงความหมายและหลักการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์
4. ครูเริ่มใช้การสอนแบบซินเนคติกส์ (นักเรียนทำกิจกรรมครั้งที่ 1) โดยให้นักเรียนทุกคนเขียนประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่ง พร้อมตั้งชื่อเรื่อง กำหนดความยาว 10-15 บรรทัด
5. (เปรียบเทียบแบบตรงครั้งที่ 1) ครูติดบัตรคำบนกระดานทีละใบ ในบัตรคำแต่ละใบประกอบด้วยคำ 2 คำ ได้แก่ ถุงมือกับไม้เบดมินตัน ทุเรียนกับขนุน ตะกร้ากับจิ้งจิก พัดลมกับล้อรถ และร่มกับดอกเข็ม จากนั้นให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าคำแต่ละคำมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง ครูเขียนคำตอบของนักเรียนเฉพาะคำที่แสดงลักษณะ เช่น กลม น่ารัก เป็นต้น
6. (เปรียบเทียบแบบบุคคล) นักเรียนอ่านข้อความจากบัตรข้อความที่ครูติดบนกระดานทีละใบ รวม 5 ใบ คือ
 1. เป็นตะปูที่กำลังถูกช่างไม้ตี
 2. เป็นแมลงปอที่กำลังบินในทุ่งกว้าง
 3. เป็นยานอวกาศที่กำลังถูกส่งไปนอกโลก
 4. เป็นกอริลลาที่เหลือตัวเดียวในโลก
 5. เป็นชะนีที่อยู่บนต้นไม้
 จากนั้นให้นักเรียนสมมุติตนเองเป็นสิ่งที่เขียนไว้ในบัตรข้อความแล้วบอกว่าตนเองมีความรู้สึกอย่างไร โดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล ครูเขียนคำตอบเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกบนกระดาน เช่น ร่าเริง, โดดเดี่ยว เป็นต้น
7. (สร้างคำคู่ขัดแย้ง) นักเรียนนำคำที่ได้จากขั้นการเปรียบเทียบแบบตรงกับขั้นเปรียบเทียบแบบบุคคล ที่มีความขัดแย้งกันมาสร้างเป็นกลุ่มคำใหม่ โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้เช่น โดดเดี่ยวแต่น่ารัก เป็นต้น ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน

8. (เปรียบเทียบแบบตรงครั้งที่ 2) นักเรียนเลือกคำคู่ขัดแย้งที่ชอบมากที่สุดและชอบรอง ๆ ลงไป มาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

9. นักเรียนทุกคนเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์เรื่องเดิมอีกครั้งหนึ่ง โดยเลือกใช้กลุ่มคำใหม่ที่ได้จากขั้นสร้างคำคู่ขัดแย้งมาประกอบการเขียน ซึ่งนักเรียนจะใช้คำก็ได้

10. นักเรียนทุกคนเปรียบเทียบผลงานทั้งสองครั้งของตนเอง แล้วครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานทั้งสองครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ ถูมือกับไม้แบดมินตัน, ทุเรียนกับขนุน, ตะกร้ากับจิงโจ้, พัดลมกับล้อรถ, รมกับดอกเข็ม
2. บัตรข้อความ
3. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการตรวจผลงานของนักเรียน

ใบความรู้ 4/1
หิมะตกแล้ว

ตอนเช้าเมื่อผมลุกขึ้น คุณพ่อก็บอกให้รู้ว่าหิมะตกแล้ว ผมรีบมองออกไปนอกหน้าต่างตึก
พื้นดินและต้นไม้กลายเป็นสีขาวไปหมด หิมะครั้งนี้เป็นครั้งแรกของปีนี้

ระหว่างทางไปเรียน รถยนต์แล่นช้า ๆ คนขับและคนเดินเท้าต้องเดินด้วยความระมัดระวัง

เมื่อผมถึงมหาวิทยาลัยยังเช้าอยู่ คิดไม่ถึงว่ามีนักศึกษาชายชั้นหนึ่งบางคนกำลังเล่นหิมะ
ด้วยความชอบใจ ผมอยากไปเล่นหิมะด้วยมาก ผมรีบไปยังห้องเรียน คิดว่าคงจะมีเพื่อนกำลังเล่นหิมะ
กัน แต่เมื่อเข้ามาในห้องเพื่อน ๆ บางคนอ่านหนังสือ บางคนทำการบ้านดูเหมือนจะไม่มีใครอยากออก
ไปเล่น ผมรู้สึกเสียใจมาก

หิมะยังตกอยู่ ผมนั่งที่เก้าอี้เย็บ ๆ เปิดหนังสือ เริ่มอ่านเหมือนกัน แต่ผมคิดว่าวัยเด็กผม
ผ่านไปแล้ว

กระบวนการเขียน

พิศมัย อ่ำไพพันธุ์

ใบความรู้ 4/2

การเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ หมายถึง การเขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่เราเคยพบมา อาจเป็นประสบการณ์พิเศษ ประสบการณ์ประทับใจ ภูมิใจในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต หรืออาจเป็นประสบการณ์ที่ไม่ประทับใจ เป็นต้น

หลักในการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์

1. ระลึกถึงประสบการณ์ให้แจ่มชัด อาจหลับตานึกถึงภาพของประสบการณ์ทั้งหมด เช่น ภาพ เสียง ความรู้สึก ขณะมีประสบการณ์นั้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะรวบรวมรายละเอียดของประสบการณ์นั้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยอาจใช้คำถามต่อไปนี้ถามตนเอง

- 1.1 เราอยู่ที่ไหน ที่นั้นมีอะไรไม่เหมือนที่อื่น
- 1.2 ประสบการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อไร วันไหน ฤดูไหน
- 1.3 เราได้เห็น ได้ยิน ได้ดม ได้สัมผัส หรือได้ชิมอะไร
- 1.4 มีใครเกี่ยวข้องบ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร พวกเขาสวมเสื้อผ้าอย่างไร
- 1.5 มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดขึ้น และเกิดขึ้นอย่างไร
- 1.6 เรามีปฏิกิริยาอย่างไร ทำไมเราจึงรู้สึกเช่นนั้น

2. เรียงเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ชัด เพื่อให้ผู้อ่านเห็น รู้สึก และสัมผัสได้

3. พยายามเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ให้ชัดเจนด้วยการเลือกคำที่ก่อให้เกิดภาพจนได้ดี กำหนดรายละเอียดของภาพให้ผู้อ่านประทับใจ

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง การเขียนนิทาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ความคิดรวบยอด

นิทานเป็นเรื่องราวที่เขียนขึ้นโดยใช้ความคิด จินตนาการและเป็นการช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแก่นักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของนิทานได้
2. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบของนิทานได้
3. นักเรียนสามารถบอกประเภทของนิทานได้
4. นักเรียนสามารถเขียนนิทานด้วยคำที่แปลกใหม่ โดยนำวิธีการคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเขียนได้

เนื้อหา

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันหรือเขียนขึ้นโดยใช้จินตนาการ มีจุดประสงค์เพื่อให้ความเพลิดเพลินเป็นสำคัญ แต่บางเรื่องอาจให้เนื้อหาสาระความรู้ด้วยก็ได้

ผู้เขียนนิทานจะต้องสร้างสรรค์ส่วนประกอบของนิทาน ได้แก่ แนวคิด โครงเรื่องและเนื้อเรื่อง ตัวละคร จาก บทเจรจา และคติชีวิต ให้กลมกลืนกันเพื่อให้ผู้อ่านสนใจ นอกจากนี้ยังต้องใช้ศิลปะเชิงสร้างสรรค์อีก 2 ประการคือ

ประการที่หนึ่ง ต้องจัดลำดับความให้ผู้อ่านมีความสนใจตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ เช่น เขียนต้นเรื่องให้มีปัญหาที่จะต้องขบคิด หรือให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยเห็นอกเห็นใจตัวละคร เพื่อผูกใจผู้อ่านแล้วจึงเขียนเนื้อเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ โดยมีบทเจรจาการพรรณนาจาก และสอดแทรกคติชีวิตด้วย

ประการที่สอง ควรเลือกเฟ้นถ้อยคำที่จะกระทบอารมณ์ของผู้อ่านเพื่อนำมาใช้ในการบรรยายเหตุการณ์หรือพรรณนาจาก เลือกใช้สำนวนที่คมคายในบทเจรจา เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ

นิทานมีหลายประเภท เช่น นิทานสัตว์ นิทานประจำถิ่น นิทานมหัศจรรย์ เป็นต้น กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยถามนักเรียนว่าเด็ก ๆ ชอบฟังอะไรก่อนเข้านอน เมื่อตอนเป็นเด็กนักเรียนชอบฟังนิทานหรือไม่
2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ 5/1 จากนั้นครูซักถามนักเรียนถึงความหมาย ส่วนประกอบของนิทานและประเภทของนิทาน
3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ 5/2 ครูสุ่มถามนักเรียนถึงแนวคิด โครงเรื่อง ตัวละคร จากบทเจรจา และข้อคิด จากตัวอย่างนิทาน
4. ครูเริ่มใช้การสอนแบบซินเนคติกส์ (นักเรียนทำกิจกรรมครั้งที่ 1) โดยให้นักเรียนทุกคนเขียนนิทาน พร้อมทั้งชื่อเรื่อง ความยาว 10-15 บรรทัด
5. (เปรียบเทียบแบบตรงครั้งที่ 1) ครูติดบัตรคำบนกระดานที่ละใบ ในบัตรคำแต่ละใบประกอบด้วยคำ 2 คำ ได้แก่ แปรงสีฟันกับไม้กวาด งูกับรัง สลัดกับกระเป๋าลูกหนัง ทราวยกับพริกขี้หนู และทะเลทรายกับเตารีด แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าคำแต่ละคำมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดานเฉพาะคำที่แสดงลักษณะ เช่น เล็ก, ไค้ง, เป็นต้น
6. (เปรียบเทียบแบบบุคคล) นักเรียนอ่านข้อความจากบัตรข้อความที่ครูติดบนกระดานที่ละใบ รวม 5 ใบ ดังนี้
 1. เป็นช้างที่กำลังเล่นน้ำ
 2. เป็นช้างที่กำลังอุ้มท้อง
 3. เป็นช้างที่กำลังตกมัน
 4. เป็นช้างที่กำลังถูกตัดงา
 5. เป็นช้างที่กำลังกินอาหาร

จากนั้นให้นักเรียนสมมุติตนเองเป็นสิ่งที่เขียนไว้ในบัตรข้อความ แล้วบอกว่าตนเองมีความรู้สึกอย่างไร โดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล ครูเขียนคำตอบเฉพาะคำที่แสดงความรู้สึกบนกระดาน เช่น เย็น มีความสุข เสียใจ เป็นต้น

7. (สร้างคำคู่ขัดแย้ง) นักเรียนนำคำที่ได้จากขั้นการเปรียบเทียบแบบตรงกับขั้นการเปรียบเทียบแบบบุคคลซึ่งครูเขียนไว้บนกระดาน และมีความขัดแย้งกัน มาสร้างเป็นกลุ่มคำใหม่ โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ ครูเขียนกลุ่มคำที่นักเรียนสร้างขึ้นลงบนกระดาน

8. (เปรียบเทียบแบบตรงครั้งที่ 2) นักเรียนเลือกคำคู่ขัดแย้งที่ชอบมากที่สุด และชอบรอง ๆ ลงไปประมาณ 3-4 คำ มาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกการแสดงความคิดอย่างมีเหตุผล

9. นักเรียนทุกคนเขียนนิทาน เรื่องเดิมอีกครั้งและต้องเลือกใช้กลุ่มคำใหม่ที่ได้จากขั้นสร้างคำคู่ขัดแย้งมาประกอบการเขียนด้วย โดยนักเรียนจะใช้คำที่คำก็ได้

10. นักเรียนเปรียบเทียบผลงานทั้งสองครั้งของตนเอง จากนั้นครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานทั้งสองครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ แปรงสีพื้นกับไม้กวาด, ลูกปัด, สลัดกับกระเป๋าลูหนึง, ทายกับพริกขี้หนู และทะเลทรายกับเตาไรต์
2. บัตรข้อความ
3. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการตรวจผลงานของนักเรียน

ใบความรู้ 5/1

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมหรือเขียนขึ้นโดยใช้จินตนาการ มีจุดประสงค์เพื่อให้ความเพลิดเพลินเป็นสำคัญ แต่บางเรื่องอาจให้เนื้อหาสาระความรู้ด้วยก็ได้

ส่วนประกอบของนิทาน มีดังนี้

1. แนวคิด หรือแกนของเรื่อง นิทานแต่ละเรื่องจะต้องมีแนวคิดเด่นอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นแกนของเรื่อง
 2. โครงเรื่องและเนื้อเรื่อง โครงเรื่องของนิทานโดยมากจะมีตัวเอกเป็นศูนย์กลางของเรื่องราวมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแก่ตัวเอกตามลำดับ ชวนให้ติดตามตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
 3. ตัวละคร ตัวละครในนิทานอาจเป็นมนุษย์ อมนุษย์ (เช่นยักษ์ ปีศาจ) สัตว์หรือสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติที่ถูกสมมุติให้แสดงบทบาทไปตามท้องเรื่อง
 4. ฉาก ฉากในเรื่องอาจเป็นฉากในครอบครัว ในเมืองในป่า ในแดนเนรมิตหรือที่ใดก็ได้ตามจินตนาการของผู้เล่าหรือผู้เขียน
 5. บทเจรจา ตัวละครในเรื่องมีลักษณะนิสัยและความนึกคิดอย่างไร ก็แสดงออกทางคำพูดของตัวละคร บทเจรจาจะช่วยให้นิทานมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น และทำให้เดินเรื่องได้เร็วขึ้นด้วย
 6. คติชีวิต นิทานแต่ละเรื่องมักจะแฝงข้อคิด หรือคติชีวิตไว้ให้คิด ทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญา ถ้าผู้ฟังหรือผู้อ่านมีความสามารถในการวิเคราะห์ก็จะนำไปใช้ประโยชน์ได้
- ผู้เขียนนิทานจะต้องสร้างสรรค์ส่วนประกอบของนิทานให้กลมกลืนกันเพื่อทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ นอกจากนี้ยังต้องใช้ศิลปะสร้างสรรค์อีก 2 ข้อ คือ
1. ต้องจัดลำดับความให้ผู้อ่านสนใจตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ เช่น ตั้งต้นเรื่องให้มีปัญหาที่จะต้องขบคิด หรือ ให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยสนใจตัวละคร เพื่อผูกใจคนอ่านแล้วจึงเขียนเรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยมีบทเจรจา การพรรณนาฉาก และสอดแทรกคติชีวิตด้วย
 2. ผู้เขียนควรเลือกเฟ้นถ้อยคำที่จะกระทบอารมณ์ของผู้อ่านเพื่อนำมาใช้ในการบรรยายเหตุการณ์หรือพรรณนาฉาก เลือกใช้สำนวนที่คมคายในบทเจรจา เพื่อให้ผู้อ่านสะเทือนอารมณ์และมีความประทับใจ

นิทานแบ่งได้หลายประเภท ได้แก่

1. นิทานมหัศจรรย์หรือเทพนิยาย ลักษณะสำคัญจะมีเรื่องราวของความมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ เช่น ซินเดอเรลลา เจ้าหญิงนิทรา
2. นิทานชีวิต ดำเนินเรื่องอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง มีการบ่งสถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมีเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์มีขนาดค่อนข้างยาว เช่น ขุนช้างขุนแผน ไกรทอง
3. นิทานวีรบุรุษ มีขนาดค่อนข้างยาว อาจอยู่ในโลกแห่งจินตนาการหรือโลกที่ดูเหมือนจะเป็นจริงมักเล่าถึง การผจญภัยของวีรบุรุษ ที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ เช่น เฮอริคิลิส
4. นิทานประจักษ์ มักเป็นเรื่องแปลกพิสดาร ซึ่งเชื่อว่าเคยเกิดขึ้นจริง เช่น พระยาทอง พระยาพาน พระร่วง
5. นิทานเทพปกรณัม อธิบายถึงถิ่นกำเนิดของจักรวาล เช่น มนุษย์ สัตว์ ปราศกฏการณั ธรรมชาติว่าเกิดเมื่อไร เพราะเหตุใด เช่น เมฆลารามสูตร
6. นิทานสัตว์ มักแสดงให้เห็นความฉลาดของสัตว์ชนิดหนึ่งและความโง่เขลาของสัตว์อีกชนิดหนึ่ง เช่น กระต่ายกับเต่า สุนัขจิ้งจอก
7. นิทานมุขตลก มักมีขนาดสั้น โครงเรื่องไม่ซับซ้อน จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ความไม่น่า เป็นไปได้ต่าง ๆ
8. นิทานศาสนา เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนา เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธเจ้าและสาวก ซึ่งไม่มีในพระไตรปิฎก
9. นิทานเรื่องผี เช่น ผีกองกอย ผีม้าบ้อง
10. นิทานเข้าแบบ ได้แก่ นิทานที่มีแบบสร้างพิเศษ โดยโครงเรื่องมีความสำคัญเป็นแบบเล่าเพื่อความสนุกสนาน บางเรื่องอาจใช้ในการเล่นเกม เช่น นิทานไม่รู้จบ นิทานหลอกฟัง

ใบความรู้ 5/2
นิทานเรื่องชิงกิราชาก็แรง

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชาวนาสองคนตายายค่อนข้างยากจน ตากับยายเป็นคนขยันขันแข็ง ช่วยกันทำมาหากิน จึงอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข และไม่เคยทะเลาะเบาะแว้งกันเลย ชาวบ้านเห็นตายายคู่นี้ทำงานแล้ว ก็อดที่จะชมเชยไม่ได้

ครั้นอยู่มาปีหนึ่ง เกิดข้าวยากมากแพง ฝนก็แล้งไม่ตกต้องตามฤดูกาลชาวไร่ชาวนาก็เดือดร้อนไปตาม ๆ กัน ข้าวปลาอาหารก็ขาดแคลนไม่สมบูรณ์เหมือนแต่ก่อน ชาวบ้านจึงต้องไปขุดเผือกขุดมันเอามาหุงต้มกินต่างข้าว ไม่ก็เก็บผักหญ้าที่พอจะหาได้ หรือบางทีก็ไปหาทุ่งหาปลามาเป็นอาหารพอประทังชีวิตไปวันหนึ่ง ๆ ชาวนาในหมู่บ้านนั้นก็พากันเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้าได้มีชาวนากลุ่มหนึ่งพยายามทำพิธีแห่หางแมวขอฝน แต่ก็ยังไม่ได้ผล

อยู่มาวันหนึ่ง ตาบอกรยายให้หุงข้าวไว้คอย แล้วตาก็ลงเรือไปพร้อมกับเบ็ดและเหยื่อ ครั้นเมื่อตาไปถึงบ่อปลายนาที่หย่อนเบ็ดลงไปหวังจะได้ปลาขึ้นมา ตานั่งตกปลาอยู่นานเกือบพลบค่ำก็ได้ปลาหมอตัวเล็ก ๆ มาสามตัว ตาดีใจมากจึงรีบเอาเชือกร้อยปลาทั้งสามตัวเข้าด้วยกัน แล้วหิ้วกลับบ้านทันที

เมื่อไปถึงบ้านก็ส่งปลาทั้งสามตัวให้ยาย ส่วนตัวเองก็รีบไปอาบน้ำฝ้ายยายก็คิดว่า เวลานี้ก็เย็นมากแล้ว คงจะทำอะไรไม่ทัน จึงเอาปลาทั้งสามตัวไปย่าง เมื่อเห็นว่าเรียบร้อยแล้วจึงเรียกตามากิน ข้าว ยายหยิบปลาไปหนึ่งตัวตาก็หยิบปลาไปหนึ่งตัว ต่างก็ลงมือกินกันอย่างเอร็ดอร่อย ครั้นเมื่อกินปลาหมดไปคนละตัวแล้ว ต่างก็เอื้อมมือจะหยิบปลาตัวที่สามพร้อม ๆ กัน มือก็ไปชนกันพอดีต่างก็หนีมือกลับ ตามองหน้ายายด้วยสีหน้าไม่พอใจ ยายก็มองหน้าตาด้วยความไม่พอใจเช่นเดียวกัน ในที่สุดตาก็พูดขึ้นว่า

“นี่ยาย ปลาตัวนี้ควรจะเป็นของฉัน เพราะฉันเป็นคนไปหามา”

“อี จะถูกหรือตา มันควรเป็นของฉัน เพราะฉันเป็นคนทำ” ยายแย้ง

“พูดอย่างนั้นก็ไม่ถูกนะยาย กว่าฉันจะไปหามาได้ก็เหนื่อยแทบตายเสียวนา”

“แล้วฉันไม่เห็น้อยจันรี ไหนจะหุงข้าว ไหนจะต้องย่างปลาให้แกกินพูดให้ดี ๆ นะ” ยายชัก

เสียงแข็ง

ฝ่ายตาเห็นว่าขึ้นพูดต่อไปคงจะเกิดเรื่องถึงกับตบตีกันเป็นแน่ จึงหาทางที่จะเอาชนะยายให้ได้ ตานั่งคิดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็กล่าวขึ้นว่า

“เอาอย่างนี้ไหมละยาย เรามาพนันกันว่า เราสองคนจะไม่ปริปากพูดอะไรเลยแม้แต่คำเดียว ถ้าใครพูดก่อนถือว่าคนนั้นแพ้ จะต้องยกปลาตัวนี้ให้แก่ผู้ชนะ”

ยายนั่งคิดอยู่ครู่หนึ่งก็กล่าวว่า

“ตกลง ฉันจะพนันกับแกดูซิว่า แกจะชนะฉันได้อย่างไร”

ยายพูดจบก็นั่งเฝ้านกจับไม้อ้อพูดอะไรอีกต่อไป และตาก็เฝ้านกจับไม้อ้อเช่นกันเวลาผ่านไปโดยที่ตาและยายต่างก็นั่งมองกันเฉยอยู่ ข้าวปลาอาหารก็ไม่ยอมกินคงตั้งสำหรับไว้เช่นนั้น ครั้นค่ำมากแล้ว ยายก็ไปหาตะเกียงน้ำมันมาจุดตั้งไว้ข้างสำหรับอาหารแล้วกลับมาที่เดิม เวลาผ่านไปจนกระทั่งเที่ยงคืน ทั้งสองรู้สึกง่วงนอน ต่างก็ล้มตัวลงนอนอยู่ข้างสำหรับอาหาร

ครั้นรุ่งเช้าทั้งสองก็ตื่นขึ้นมา แต่ยังไม่ยอมพูดกัน พอสายหน่อยเพื่อนบ้านออกไปทำนา เห็นประตูบ้านสองตายายยังปิดอยู่ก็ร้องเรียกไม่มีใครขวานรับก็สงสัย จึงเดินเข้าไปดูที่หน้าประตู เห็นสองคนตายายนอนนิ่งอยู่ข้าง ๆ สำหรับอาหารก็ตกใจ นึกว่าสองคนตายายคงเป็นลมตาย จึงรู้สึกสงสารมากที่มาตายพร้อม ๆ กัน ลูกหลานก็ไม่มี จึงปรึกษากันที่จะเอาไปเผาเสียที่วัดในวันนี้

สองตายายตกใจมากที่เห็นเหตุการณ์กลับกลายเป็นเรื่องใหญ่โตเช่นนั้น แต่ด้วยความที่จะเอาชนะซึ่งกันและกัน จึงไม่มีใครยอมปริปากพูดก่อน

ครั้นชาวบ้านช่วยกันหามสองตายายไปวัดก็ปรึกษากันว่าจะเผายายก่อนฝ่ายยายเมื่อได้ยินชาวบ้านตกลงกันว่า จะเผาตัวเป็นคนแรกก็ตกใจ ออกแรงดิ้นสุดกำลัง แล้วตะโกนสุดเสียงว่า “ฉันยอมแพ้แล้วละตา”

ชาวบ้านเห็นเช่นนั้นก็นึกว่าผีหลอก ต่างวิ่งหนีไป ตายายจึงรีบเดินกลับไปบ้าน เมื่อมาถึงก็ปรากฏว่า ข้าวปลาอาหารมิได้เหลืออยู่แม้แต่หน่อย เพราะเพื่อนบ้านที่มาช่วยทำศพเททิ้งหมดแล้ว

“เราไม่ควรทะเลาะกันเลยนะยาย อยู่กันมาจนแก่ป่านี้อแล้ว การกระทำอย่างนี้ละที่เขารู้สึกว่าเราชิงช้าก็แรง ต่างคนก็ต่างไม่ยอมกัน เรื่องเล็กน้อยแท้ ๆ มันก็กลายเป็นเรื่องใหญ่โต ต่อไปเห็นจะไม่เอาอีกแล้วละยายเอ๋ย ฉันหัวข้าวแทบเป็นลม เราทำไปก็ไม่ได้อะไรเลย ยายชาวบ้านเขาเปล่า ๆ”

“จริงชนะตาฉันก็เข็ดจนตายเหมือนกัน เราไปช่วยกันหุงข้าวกินใหม่ดีกว่า กินกับเกลือก็ยังดีนะตานะ”

ครั้นแล้วสองตายายก็คืนดีกัน ทั้งสองรีบเข้าไปในครัวหุงข้าวกินด้วยความหิวโหย ตั้งแต่นั้น
มาตายายไม่เคยทะเลาะเบาะแว้งกันอีกเลย

นิทานชีวิตไทยไทย ทวี มุขระโกษาและสมชัย หงษ์ทองคำ

ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____
โรงเรียน _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์จากหัวข้อเรื่อง “ถ้าฉันเป็น”
ความยาว 10-15 บรรทัด ให้เวลา 35 นาที

Blank handwriting practice paper with horizontal lines and a watermark reading 'Chiang Mai U'.

ตาราง 5 แสดงเกณฑ์การประเมินผลการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์

[illegible]

การคิดคะแนน

การคิดคะแนนให้นำระดับคะแนนที่ได้ในแต่ละส่วนคูณด้วยจำนวนส่วนแล้วนำคะแนนที่ได้ในแต่ละส่วนมารวมกันเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

ตาราง 6 แสดงรายละเอียดการให้คะแนน

หัวข้อ	ระดับความสามารถ	คะแนน	เกณฑ์การพิจารณา
ความคิดริเริ่ม (5 ส่วน)	ดีมาก	4	เสนอแนวคิดได้แปลกใหม่ มีความคิดริเริ่มและคิดได้อย่างคล่องแคล่วหลากหลาย
	ดี	3	เสนอความคิดได้แปลกใหม่ มีประเด็นที่น่าสนใจ
	พอใช้	2	เสนอความคิดค่อนข้างแปลกใหม่พอสมควร
	อ่อน	1	ไม่มีความคิดแปลกใหม่เลย
การเชื่อมโยงความคิด (2 ส่วน)	ดีมาก	4	จัดลำดับความคิดได้อย่างสอดคล้องต่อเนื่อง และมีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
	ดี	3	จัดลำดับความคิดได้อย่างเป็นระบบ อาจไม่ต่อเนื่องในบางครั้ง
	พอใช้	2	จัดลำดับความคิดไม่ดีนัก ไม่มีความต่อเนื่องแต่ยังจับใจความสำคัญได้
	อ่อน	1	จัดลำดับความคิดไม่เป็นระบบ ขาดความต่อเนื่อง ไม่ได้ใจความ
เนื้อหาสาระ (1 ส่วน)	ดีมาก	4	เนื้อหาสาระใจความสมบูรณ์และเขียนเนื้อหาได้สอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างชัดเจน
	ดี	3	เนื้อหาสาระค่อนข้างสมบูรณ์ เขียนเนื้อหาได้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง
	พอใช้	2	เนื้อหาสาระไม่ค่อยสมบูรณ์ เขียนเนื้อหาได้สอดคล้องกับชื่อเรื่องเป็นบางตอน
	อ่อน	1	เนื้อหาสาระน้อยมากหรือแทบไม่มีเลย เขียนเนื้อหาไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง

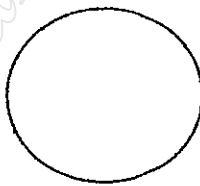
หัวข้อ	ระดับความสามารถ	คะแนน	เกณฑ์การพิจารณา
การใช้ภาษา (1 ส่วน)	ดีมาก	4	ใช้คำและสำนวนได้ถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนและเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้อง
	ดี	3	ใช้คำ และสำนวนผิดพลาดในบางครั้ง เรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้อง 1-2 แห่ง
	พอใช้	2	ใช้คำและสำนวนไม่ค่อยถูกต้องแต่ยังสื่อความหมายได้ เรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้อง 3-4 แห่ง
	อ่อน	1	ใช้คำและสำนวนไม่ถูกต้องจนบางครั้งไม่สามารถสื่อความหมายได้ เรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้องตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป
กลไกประกอบ การเขียน (1 ส่วน)	ดีมาก	4	เนื้อหามีความยาว 10-15 บรรทัด มีความสะอาดเรียบร้อยตลอดทั้งเรื่อง
	ดี	3	เนื้อหามีความยาว 8-9 บรรทัด มีรอยลบ ขีดฆ่า เขียนทับซ้ำตัวอักษร 1-2 แห่ง
	พอใช้	2	เนื้อหามีความยาว 6-7 บรรทัด มีรอยลบ ขีดฆ่า เขียนทับซ้ำตัวอักษร 3-4 แห่ง
	อ่อน	1	เนื้อหามีความยาวน้อยกว่า 6 บรรทัด มีรอยลบ ขีดฆ่า เขียนทับซ้ำตัวอักษรตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ นามสกุล _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

กิจกรรมชุดที่ 1 การวาดภาพ

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 1 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
 2. ให้นักเรียนนำกระดาษสีเขียวที่ครูแจกให้ติดลงบนกระดาษแผ่นนี้
 3. พยายามคิด แล้ววาดภาพที่แปลกใหม่ ซึ่งยังไม่มีใครวาดมาก่อน โดยใช้กระดาษสีเขียวเป็นส่วนหนึ่งของภาพ พยายามทำให้ภาพนั้นน่าสนใจและน่าตื่นเต้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 4. ตั้งชื่อภาพที่วาดให้สอดคล้องกับภาพและแปลกที่สุด แล้วเขียนลงในช่องว่างข้างล่างนี้

ชื่อภาพ _____

ชื่อ _____ นามสกุล _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

กิจกรรมชุดที่ 2 วาดภาพให้สมบูรณ์

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 10 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
2. จงวาดภาพต่อเติมลายเส้นที่ให้มาข้างล่างนี้ให้แปลก แตกต่างไปจากภาพของผู้อื่น และทำให้เป็นภาพที่น่าสนใจ น่าตื่นตึ่งให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. ให้ตั้งชื่อภาพแต่ละภาพที่วาดเสร็จแล้วให้แปลกและตื่นตึ่งที่สุด แล้วเขียนชื่อภาพไว้ในช่องว่างใต้ภาพ
4. นักเรียนต้องแบ่งเวลาทำให้ครบทุกข้อ ถ้าข้อใดทำไม่ได้ให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อน แล้วจึงกลับมาทำข้อที่ทำไม่ได้

1. ชื่อภาพ _____	2. ชื่อภาพ _____
3. ชื่อภาพ _____	4. ชื่อภาพ _____

5. ชื่อภาพ _____	6. ชื่อภาพ _____
7. ชื่อภาพ _____	8. ชื่อภาพ _____
9. ชื่อภาพ _____	10. ชื่อภาพ _____

ชื่อ _____ นามสกุล _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

กิจกรรมชุดที่ 3 การใช้เส้น

คำชี้แจง จากเส้นคู่ขนานข้างล่างนี้ นักเรียนคิดว่าจะต่อเติมเป็นรูปอะไรได้บ้างให้เขียนตอบมาให้ได้มากที่สุด ให้เวลา 10 นาที

www.ck12.org

คำตอบ

Blank handwriting practice lines with a faint watermark reading 'Chiang Mai' and Thai text 'เชียงใหม่'.

ภาคผนวก ค

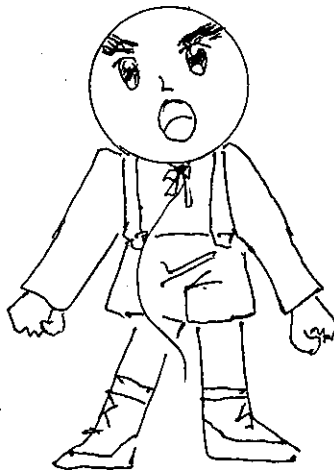
ตัวอย่างผลงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุณูปถัมภ์
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์(ก่อนได้รับการสอน)

ชื่อ ศรัย ศิริชัยพงษ์ นามสกุล ชั้น 8/4 เลขที่ 98

กิจกรรมชุดที่ 1 การวาดภาพ

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 1 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
 2. ให้นักเรียนนำกระดาษสี่เหลี่ยมที่ครูแจกให้ติดลงบนกระดาษแผ่นนี้
 3. พยายามคิด แล้ววาดภาพที่แปลกใหม่ ซึ่งยังไม่มีใครวาดมาก่อน โดยใช้กระดาษสี่เหลี่ยมเป็นส่วนหนึ่งของภาพ พยายามทำให้ภาพนั้นน่าสนใจและน่าตื่นต้ามกที่สุดเท่าที่จะทำได้
 4. ตั้งชื่อภาพที่วาดให้สอดคล้องกับภาพและแปลกที่สุด แล้วเขียนลงในช่องว่างข้างล่างนี้

ชื่อภาพ

ว๊ววว!
ใจหายละ!

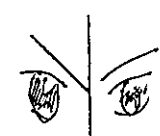
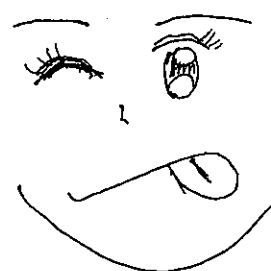
ชื่อ ศศิธร นามสกุล สิริจุฑาพร ชั้น วค เลขที่ ๖๘

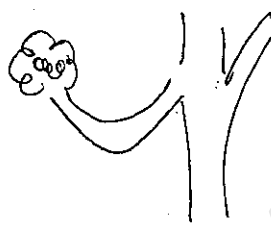
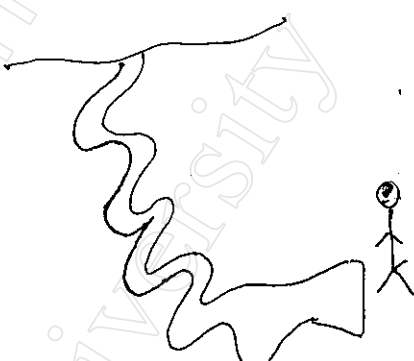
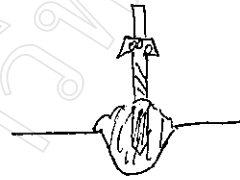
กิจกรรมชุดที่ 2 วาดภาพให้สมบูรณ์

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 10 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
 2. จงวาดภาพต่อเติมลายเส้นที่ให้มาข้างล่างนี้ให้แปลก แตกต่างไปจากภาพของผู้อื่น และทำให้เป็นภาพที่น่าสนใจ น่าตื่นเต้นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 3. ให้ตั้งชื่อภาพแต่ละภาพที่วาดเสร็จแล้วให้แปลกและตื่นเต้นที่สุด แล้วเขียน

ชื่อภาพไว้ในช่องว่างใต้ภาพ

4. นักเรียนต้องแบ่งเวลาทำให้ครบทุกข้อ ถ้าข้อใดทำไม่ได้ให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วจึงกลับมาทำข้อที่ทำไม่ได้

1. ชื่อภาพ <u>สายโค้ง</u>	2. ชื่อภาพ <u>สายตา</u>
3. ชื่อภาพ <u>กลับด้านเศียร !</u>	4. ชื่อภาพ <u>ย. ย. ย. ว. ว.</u>

5. ชื่อภาพ <u>ดาดม่อฮอดม</u>	6. ชื่อภาพ <u>คดใจว๊ งอใจกร=ดก</u>
7. ชื่อภาพ <u>ก=นัชชอชากจัก</u>	8. ชื่อภาพ <u>อย่าอดมๆ อังตาราย!</u>
9. ชื่อภาพ <u>พลลลลลลล</u>	10. ชื่อภาพ <u>อ๊อ</u>

ชื่อ วิรัช วิวัฒน์สุทธิ นามสกุล ชั้น ๗(๑) เลขที่ ๗๘

กิจกรรมชุดที่ 3 การใช้เส้น

คำชี้แจง จากเส้นคูขนานข้างล่างนี้ นักเรียนคิดว่าจะต่อเติมเป็นรูปอะไรได้บ้างให้เขียนตอบ
มาให้ได้มากที่สุด ให้เวลา 10 นาที

คำตอบ		
1. เหยี่ยว	๑๑. กบ	
2. กบ	๑๒. ปลา	
๓. ปลา	๑๓. ปลา	
4. ปลา	๑๔. ปลา	
5. ปลา	๑๕. ปลา	
6. ปลา	๑๖. ปลา	
๗. ปลา	๑๗. ปลา	
๘. ปลา	๑๘. ปลา	
๙. ปลา	๑๙. ปลา	
10. ปลา	๒๐. ปลา	
11. ปลา		
12. ปลา		
1๓. ปลา		
1๔. ปลา		
1๕. ปลา		
16. ปลา		
1๗. ปลา		
1๘. ปลา		
1๙. ปลา		
๒๐. ปลา		

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ (หลังได้รับการสอน)

ชื่อ ด.ก. ศรีชัย . นามสกุล วิเศษจันทร์ ชั้น ๖/4 เลขที่ ๖๘

กิจกรรมชุดที่ 1 การวาดภาพ

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 1 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
 2. ให้นักเรียนนำกระดาษสีเขียวที่ครูแจกให้ติดลงบนกระดาษแผ่นนี้
 3. พยายามคิด แล้ววาดภาพที่แปลกใหม่ ซึ่งยังไม่มีใครวาดมาก่อน โดยใช้กระดาษสีเขียวเป็นส่วนหนึ่งของภาพ พยายามทำให้ภาพนั้นน่าสนใจและน่าตื่นต้ามกที่สุดเท่าที่จะทำได้
 4. ตั้งชื่อภาพที่วาดให้สอดคล้องกับภาพและแปลกที่สุด แล้วเขียนลงในช่องว่างข้างล่างนี้

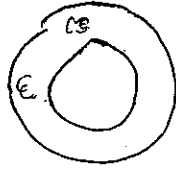
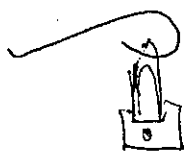
ชื่อภาพ

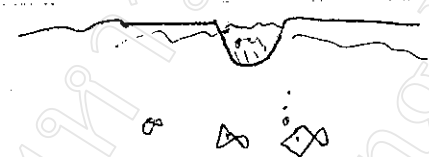
สายใต้ฟองอากาศ

ชื่อ ศุภะ นามสกุล วิเศษณ์ ชั้น ๖/4 เลขที่ ๖๘

กิจกรรมชุดที่ 2 วาดภาพให้สมบูรณ์

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบเรื่องนี้มีจำนวน 10 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
 2. จงวาดภาพต่อเติมลายเส้นที่ให้มาข้างล่างนี้ให้แปลก แตกต่างไปจากภาพของผู้อื่น และทำให้เป็นภาพที่น่าสนใจ น่าตื่นเต้นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 3. ให้ตั้งชื่อภาพแต่ละภาพที่วาดเสร็จแล้วให้แปลกและตื่นเต้นที่สุด แล้วเขียนชื่อภาพไว้ในช่องว่างใต้ภาพ
 4. นักเรียนต้องแบ่งเวลาทำให้ครบทุกข้อ ถ้าข้อใดทำไม่ได้ให้ข้ามไปทำข้อที่ง่ายก่อนแล้วจึงกลับมาทำข้อที่ทำไม่ได้

1. ชื่อภาพ <u>เนื้อซึมลึก</u>	2. ชื่อภาพ <u>เก้ง 2 ตัว</u>
3. ชื่อภาพ <u>จรวดขาว (อหัมะ)</u>	4. ชื่อภาพ <u>เจ้าหญิงอาทรรณ</u>

5. ชื่อภาพ <u>ทางโค้ง</u>	6. ชื่อภาพ <u>ภูเขา</u>
7. ชื่อภาพ <u>ภูเขาสูง</u>	8. ชื่อภาพ <u>คนมองขึ้น</u>
9. ชื่อภาพ <u>ภูเขาซ้อน</u>	10. ชื่อภาพ <u>ต้นไม้ใหญ่</u>

คำชี้แจง จากเส้นคู่ขนานข้างล่างนี้ นักเรียนคิดว่าจะต่อเติมเป็นรูปอะไรได้บ้างให้เขียนตอบ
มาให้ได้มากที่สุด ให้เวลา 10 นาที

[illegible]

คำสั่ง : ให้นักเรียนช่วยกันเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ต่อจากข้อความที่กำหนดให้
พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว 10-15 บรรทัด

ชื่อเรื่อง พระสมภารกับโจรฟันทก.

เช้าวันฝนตก ขณะที่ฉันเดินไปโรงเรียน ฉันเห็นชาวนากำลังดำนา. ฉัน...
ฉันสังเกตเห็นว่า ชาวนาที่กำลังดำนาอยู่ มีควา มขยัน ผิดจากที่เคยเห็น
ตามปกติ. ฉันจึงรู้ว่า ชาวที่ได้มาให้ได้เช่นอย่าง ที่ฉันคิด เคย. ฉันจึงเดิน
ต่อไปเพื่อดูว่าทำไมเขาถึงไม่เหนื่อย. ฉันพบคนหนึ่ง กำลังไถนา โดยใช้ควา ม
เป็นเครื่องทุ่นแรง แทนที่จะใช้รถไถนาสมัยใหม่. ฉันว่าควา มนั้นสมควรไยกว่า
ด้วยชาวนา ไถนา และ ยังเห็นเขาเหนื่อยด้วย. แต่ฉันก็เห็นว่าฉันเดินอยู่
ฉันนั่งเข้านั่ง เห็น เด็กๆ กำลังทำงานกันอยู่. ฉันก็วิ่งเข้าไป สัก คำถาม
ที่ว่า "ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว" ของโรงเรียน โรงเรียน
ก็เจ้า ขอส. ฉันจึง เข้าเรียนหนังสือ บังเอิญ วิชาแรก เป็นวิชา
ภาษาไทย และ อาจารย์ภาษาไทย ได้ให้ นักเรียนทุกคน ผลึกมา
บรรยาย หัวข้อเกี่ยวกับ หัว หัวใจของเรา. ฉันจึงได้ บรรยาย เกี่ยวกับ
การที่ ที่ฉันได้เห็น ได้เจอ ใน หัวใจของเรา. ฉันได้บรรยายว่า ที่ ฉัน เห็น
ทาง ทางด้าน มา โรงเรียน และ เหตุการณ์ ที่ ฉัน ได้เจอ ให้ ฉัน
ได้ คิด เห็น ว่า หัว หัวใจ ใน หัว หัวใจ

= กลุ่มปลา =

ใบงาน ครั้งที่ 2

คำสั่ง : ให้นักเรียนช่วยกันเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ต่อจากข้อความที่กำหนดให้
พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว 10 – 15 บรรทัด

ชื่อเรื่อง กำลังใจที่ไร้อิสระ

เช้าวันฝนตก ขณะที่ฉันเดินไปโรงเรียน ฉันเห็นชานากำลังดำนา...
ฉันนี่ฝนตกใหม่ ลากเท้าไปไหน แต่ ฉันก็ใช้เกวียน แขนงขึ้น ไปโรงเรียน ผีว้ม
ไป แม่จะดู ฉันอยากให้เป็น ทบุดอก เพาะ ะ ย 10 อันแสงอาทิตย์
แต่ฉันกลัวจะร้อน และ ฉันอยาก ฝ เกษตรกร่วม ทาง ไปด้วย กัน
เพาะ เดินไปโรงเรียนคนเดียว ฉันอ้างอ้างแต่ ฝ เกษตรใจ เพาะ เห็น
ทวนๆ ช่วยกัน อย่างขยันขัน แรง ฉันคิดอยู่ในใจว่า นาง ค้าง
ฉันก็รำคาญ แม่ แต่ ก็รัก เพาะ นาง ค้าง แม่ หอมตุ๋นตำฉัน
และ ทุกครั้งที่ แม่ ตุ๋นตำฉัน ก็คิด อยากตาย แต่ ฉันอยากคิด เพื่อ
ดูแลแม่ และ ตัวฉันเอง ในวันข้างหน้า ภารดรณ์จะ สิ้น ไปได้ให้
ทวนๆ แต่ฉันไม่ทำ ฉันเลยถูกตี เค็ด แต่ไม่จำ ฉันอยาก
แก้แค้น แต่ ก็ คง สด ภารดรณ์ เรื่องราว ที่ฉันเล่า านนี้ เห็น
เค็ด เตะ เค็ด ใน คหณรัฐสิก ที่ ฉันต้องการ กำลังใจ ทำให้ สิ้น
อิสระ

ชื่อเรื่อง เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

[illegible]

ใบงาน ครั้งที่ 2

คำสั่ง : ให้นักเรียนช่วยกันเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ต่อจากข้อความที่กำหนดให้
พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว 10 - 15 บรรทัด

ชื่อเรื่อง ทรพีฟ้าเจ้า

เช้าวันฝนตก ขณะที่ฉันเดินไปโรงเรียน ฉันเห็นชาวตากำลังดำนา.....
ฉันก็คิดว่า นานา คงจะมีความสุขแน่ๆ ฉันก็เลยไปเล่นน้ำด้วย.....
ชาวตากำลังดำนา โอ้ นานา เขาทำอะไรกันนะ ทำไมเขาไม่กลัวน้ำ.....
ฉันก็มองดูชาวตากำลังดำนา แล้วก็เดินไปด้วย แล้ว ฉันก็เห็นคนเดิน.....
เพราะ ฉัน เห็น ชาวตากำลังดำนา โดยให้กระบือ และ กระบือก็ไปกินหญ้า.....
ที่เลี้ยง กระบือตัวนั้น คนก็รัก เขาเห็นคนคนนั้นก็รักเขาแล้ว.....
ก็เดินต่อไป เดินไปก็รู้สึกแปลกๆ ฉันก็ไปบอกคนคนนั้นที่ฉันได้.....
เห็น ชาวตากำลังดำนา กำลังให้กระบือดำนา เขาบอกว่า เขาไม่กลัวน้ำ.....
ฉันคิดว่า ทำไมเขาไม่กลัวน้ำ เขาก็ไม่กลัวน้ำ..... โอ้ ไหว้ เขาทำให้.....
แม่น้ำเสีย ทำให้ คนคนนั้นกระตือรือร้น เพราะ เขาคนนั้นไม่กลัว.....
ฉันเห็นว่า มี ชาวตากำลังดำนา นั่นมาจากเขา เขาก็อยากมีชีวิตที่ดี.....
เขาก็มีความสุข..... โอ้ ไหว้..... แล้ว ฉันก็รีบไปโรงเรียน

ஒருங்கிணை

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ទីស្នាក់នៅ.....

๔.๓/๔ ๕๖๗ ๘๖

๑. ต้นไม้สวนครัวทำขาย

[illegible]

উঃ.এম.এ. নং

2. 314 125 36

ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਾ ਮਹਾਂਨਾਮ

✓ ลิตดา วรส จ บ ค

๖๖ กำปั้น เหลือง หน้า "

เข้ามาจากไหน ใครจับบ้าง นี่มีจดหมาย สักฉบับหรือไหม
 ที่มีความลับ เป็นจะบอกได้ หรือคืออะไร หรือ คือชีวิต" ฉันคิดว่าจะเป็น
 หัวสีมีจดหมาย ที่ละมุนละม่อม มีสีน้ำตาล ถ้าฉันเป็นได้จริงๆ ฉันจะกินทุกอย่าง
 ไปได้ให้ได้หัวสีมีจดหมาย ฉันจะเป็นหัวสี ที่หลุดความสงสัยในจิตใจของทุกคน
 เพราะทุกคนในสังคมของเรา มีคนละกำปั้นด้วย จะมีใครบ้างที่อยากจะเป็น
 เป็นหัวสีมีจดหมายได้ แต่ก็ไม่เห็นเลอะไป หัวสีได้ทุกอย่าง หัวสีได้
 กับทุกอย่าง เช่นถ้าเขาหัวสีได้ หัวสีก็จะเป็นอย่างนั้น ถ้าเขาหัวสีได้ หัวสี
 หัวสีจะเป็นอะไรก็ได้ จะเห็นได้ว่าหัวสีได้กับทุกอย่างได้ และเห็นได้ทุกอย่าง
 กำปั้นเป็นหัวสี ได้จริงๆ ดังที่เห็นนี้ แต่ต้องไม่ เป็นหัวสี ที่สกปรก ไม่เห็น
 แต่หัวสีที่เลอะเลือน บางทีก็อาจจะเห็นหัวสีที่สะอาด และ มีจดหมาย สักฉบับทุก
 ชีวิตในโลกนี้ ได้ จึงทำให้ฉันอยากเป็นหัวสีมากที่สุด

ธีรชัย ธีรชัย ธีรชัย

ପଢ଼କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ପରସ୍ପର ଗର୍ବବିମୁକ୍ତ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวพรทิพย์ ประการแก้ว
วันเดือนปีเกิด	21 เมษายน 2514
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2529 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนสมเด็จพระญาณสังวร พ.ศ. 2532 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน คำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร พ.ศ. 2537 สำเร็จการศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2537 อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านหนองไฮ (เมษวิทยาคาร) อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2540-ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านมะพริก อำเภอคำเขื่อน แก้ว จังหวัดยโสธร